

د استر کتاب

د پاچا فرمان او د وشتي ملکي نافرمانی

١-٢) خشایار شاه، د فارس پاچا د خپل شاهي تخت نه د شوش د ښار د بالاحصار څخه په

٣) ټوله سیمه یعنی په یوسلو اووه ویشتو ولایتونو باندې د هند نه تر ایتویا پورې پاچاهي کوله. هغه د خپلې پاچاهۍ په درېم کال خپلو مامورینو او درباریانو ته مېلمستیا وکړه. په مېلمستیا کې د فارس او ماد د لښکرو قوماندانان، ریيسان او والیان حاضر وو. ٤) د پوره شپږو میاشتو دپاره پاچا د خپلې پاچاهۍ زیاته شتمني، شان او شوکت او خپله شاهانه لویي نندارې ته وړاندې کړل.

٥) وروسته له هغې پاچا ټولو خلکو ته، که شتمن وو یا غریب، د شوش په بالاحصار کې د شاهي

مانۍ د باغ په حوډلی کې مېلمستیا ورکړه او پوره اووه ورځې دې مېلمستیا دوام وکړ. ٦) حوډلی

په اسماني او د سپین کتان په پردو باندې ښکلې شوې وه چې په بانجاني ښه کتاني رسیو باندې تړل

شوې وې او د سپینو زرو په هغو کریو کې ځای په ځای شوې وې چې د مرمرو په ستنو باندې

ځوړندې وې. هغه تختونه چې د سرو او سپینو زرو څخه جوړ شوي وو، په هغې حوډلی کې چې په

سپینو مرمرو، سور بخنو کانو، صدف او فیروزې باندې فرش شوی ؤ، ایښودل شوي وو. ٧)

شراب یې د سرو زرو په پیالو کې ورکول او هرې پیاله یې د بلې پیالې نه فرق درلود. پاچا خلکو ته

د شاهانه شرابو په ورکولو کې ډېر سخي ؤ ٨) او د څښلو دپاره کومه اندازه نه وه ټاکل شوې.

پاچا د مانۍ ټولو خدمتگارانو ته حکم کړی ؤ، هرڅوک چې څومره وغواړي هغومره څښلی شي.

٩) په همدې وخت کې وشتي ملکي هم د خشایار شاه په شاهي مانۍ کې ښځو ته مېلمستیا

ورکوله.

۱۰) په اوومه ورځ کله چې خشایار شاه په شرابو باندې مست شوی ؤ اووه خصي شوي سړي يعنې مهومان، بزتا، حربونا، بگتا، ابغتا، زاتر او کرکس چې د هغه خدمت يې کاوه، راوغوښتل. ۱۱) پاچا هغوی ته امر وکړ چې ملکه وشتي د ده حضور ته راولي چې شاهي تاج يې په سر وي. ملکه يوه ښکلې ښځه وه او پاچا غوښتل چې د هغې ښکلا خپلو مامورينو او ټولو مېلمنو ته وښايي. ۱۲) خو کله چې خدمتگارانو د پاچا فرمان وشتي ملکې ته ورساوه، هغې د راتللو څخه انکار وکړ. پاچا په هغې باندې ډېر په قهر شو او له قهره تک سور شو.

۱۳) پاچا عادت درلود چې د قانون د عملي کولو په اړه د ماهرو مشاورانو نظر ولري. نو ځکه يې خپل مشاوران راوغوښتل ترڅو د هغوی څخه پوښتنه وکړي چې څه بايد وکړي. ۱۴) هغه کسان چې پاچا به زيات وخت ورسره مشوره کوله دا وو: کرشنا، شيتار، ادماتا، ترشيش، مرس، مرشنا او مموکان. دا د پارس او ماد په پاچاهۍ کې اووه لوړ رتبه مامورين وو. ۱۵) پاچا د دغو مامورينو څخه پوښتنه وکړه: «د قانون سره سم بايد د وشتي ملکې سره څه وشي؟ ځکه چې هغې زما يعنې د خشایار شاه حکم نه دی منلی، هغه حکم چې د خدمتگارانو په لاس مې هغې ته استولی ؤ.»

۱۶) بيا مموکان د پاچا او مامورينو په حضور کې په ځواب کې وويل: «وشتي ملکې نه يوازې د خشایار شاه په وړاندې بلکې د ټولو مامورينو او د پاچا د ټولو ولايتونو د ټولو قومونو په وړاندې هم سپکاوی کړی دی. ۱۷) د ملکې د سپکاوي خبره به د ټولو ښځو غوږونو ته ورسېږي او هغوی به دې ته وهڅوي چې د خپلو مېړونو سره سپک چلند وکړي. هغوی به وايي: «خشایار شاه امر وکړ چې وشتي ملکه دې د پاچا حضور ته راوستل شي، خو هغه رانغله.» ۱۸) کله چې د فارس او ماد د مامورينو ښځې د ملکې د چلند په هکله واوري، نو دوی به په همدې ورځ خپلو مېړونو ته په دې هکله ووايي. نو په هرځای کې به ښځې د خپلو مېړونو درناوی نه کوي او مېړونه به په خپلو ښځو باندې په قهر وي. ۱۹) که چېرې ستاسو د اعليحضرت خوښه وي چې يو شاهي حکم جاري کړئ چې وشتي دې بيا هېڅکله د پاچا په حضور کې ښکاره نه شي. دا حکم دې د فارس او ماد په

قوانینو کې ولیکل شي، ترڅو هغه هېڅکله بدل نه شي. همدارنگه پاچا دې د هغې د ملکې مقام یوې بلې ښځې ته چې د هغې څخه بهتره وي، ورکړي. (۲۰) نو کله چې د پاچا فرمان د هغه په ټولې پراخې امپراتورۍ کې اعلان شي، هغه وخت به ټولې ښځې خپلو مېرونو ته که هغه شتمن وي یا غریب، درناوی کوي.»

(۲۱) په دې مشوره باندې پاچا او د هغه مامورین خوشحاله شول، نو پاچا هماغسې وکړل لکه څنگه چې مموکان وړاندیز کړی ؤ. (۲۲) هغه د خپلې امپراتورۍ هر ولایت ته د هغوی په خپل خط او هر قوم ته په خپله ژبه پیغامونه واستول چې د هغې له مخې باید مېرونه د کورنۍ مشران وي او د خپلو خلکو په ژبه دې خبرې وکړي.

د استر ملکه کېدل

۲ (۱) څه موده وروسته چې کله د خشایار شاه قهر سوړ شو، هغه د وشتي، د هغه څه په اړه چې هغې کړي وو او د هغه فرمان په اړه چې د هغې په هکله یې ورکړی ؤ، فکر کاوه. (۲) نو د پاچا ځینو خدمتگارانو چې هغه ته نژدې خلک وو، وړاندیز وکړ: «د پاچا دپاره دې ښکلې پېغلې ولټول شي. (۳) پاچا دې د خپلې امپراتورۍ په هر ولایت کې مامورین وټاکي چې ټولې ښکلې پېغلې دې حرمسرای ته چې د شوش په بالاحصار کې دی، راولي. هغوی دې د هیجای تر څارنې لاندې وي چې د پاچا خصي شوی خدمتگار دی او د حرمسرای مسوول دی. هغوی ته دې د اړتیا وړ د سینگار شیان تیار کړي. (۴) نو بیا هغه پېغله چې د پاچا خونبه شوه د وشتي په ځای دې ملکه شي.» دا مشوره د پاچا خونبه شوه او هماغسې یې وکړل.

(۵) د شوش په بالاحصار کې یو یهودي چې مردخای نومېده، اوسېده. هغه د بنیامین د قبیلې د یاییر زوی او د شمعي او قیس د اولادې څخه ؤ. (۶) هغه وخت چې د بابل پاچا نبوکدنصر د

يهودا پاچا يهوياكين د ځينو يهوديانو سره د اسيرانو په توگه د اورشليم څخه د ځان سره بوتلو، د مردخای نيکه هم د اسيرانو له جملې څخه ؤ. (۷) د مردخای د كاكا يوه لور وه چې هډسه نومېده او د استر په نوم هم مشهوره وه. هغه ډېره بنايسته وه او ښكلي اندام يې درلود. كله چې د هغې مور او پلار مړه شول نو مردخای هغه په فرزندۍ ونيوله او د خپلې لور په شان يې روزله.

(۸) نو كله چې د پاچا فرمان او حكم خپور شو، ډېرې پېغلې چې په هغو كې استر هم وه، د پاچا مانۍ ته چې د شوش په بالاحصار كې وه، راوستل شوې. هغوى د هيچاى چې د حرمسرای مسوول ؤ تر څارنې لاندې وې. (۹) استر د هيچاى په نظر كې ښه ښكاره شوه او هغه ورباندې مهربانه شو. هغه سمدلاسه د هغې دپاره د سينگار د شيانو او د ځانگړې ډوډۍ د تيارولو دپاره پروگرام جوړ كړ. د هغې دپاره يې اووه وينځې چې د پاچا د مانۍ څخه غورې شوې وې، وټاكلې او هغه يې د خپلو وينځو سره په حرمسرای كې ډېر ښه ځاى ته يوړله.

(۱۰) د مردخای د لارښوونې له مخې استر دا خبره پټه ساتلې وه چې هغه په كومي كورنۍ او قوم پورې اړه لري. (۱۱) مردخای به هره ورځ د حرمسرای په مخكې ښكته او پورته گرځېده، ترڅو يوه شي چې هغه څنگه ده او څه ورباندې پېښېږي.

(۱۲) د پېغلو دپاره د ښكلا تمرينونو پوره يو كال دوام مونده: شپږ مياشتې يوازې په بدن باندې د مر د كندې د غوړيو غوړول او شپږ مياشتې نور د عطرونو او د سينگار د شيانو دپاره. وروسته له دې يې هره پېغله په وار سره د خشايار شاه حضور ته بيوله. (۱۳) كله چې يوه پېغله پاچا ته ورتلله، نو هغې كولاى شول هرڅه چې يې غوښتل د حرمسرای څخه د پاچا مانۍ ته د ځان سره يوسي. (۱۴) هغه به ماښام مانۍ ته تلله، سهار به يې بل حرمسرای ته بيوله او د پاچا د وينځو د مسوول شعشغاز خصي تر څارنې لاندې به وه. بيا به پاچا ته نه ورتله، خو چې كله به د پاچا هغه خوبه شوه، نو هغه به يې په نوم راغوښتله.

١٥) (استر د اییحایل لور وه او د ده وراره مردخای هغه په فرزندۍ نیولې وه.) کله چې د استر وار راورسېده چې پاچا ته ورشي، نو د هیجای د لارښوونې له مخې یوازې هغه څه چې یې ورته ویلي وو چې هغه یوسي، له ځان سره یې یو وړل. هرچا چې هغه لیدله، هغه به یې خوښوله. ١٦) په دې توګه د خشایار شاه د پاچاهۍ د اووم کال په لسمه میاشت چې د طیت میاشت وه، استر یې په شاهي ماڼۍ کې د پاچا حضور ته راوستله. ١٧) پاچا د نورو ټولو پېغلو نه د هغې سره زیاته مینه کوله او هغې د نورو ټولو پېغلو څخه د پاچا زیات پام او مهرباني تر لاسه کړه. د هغې په سر یې شاهي تاج کېښود او هغه یې د وشتي په ځای خپله ملکه جوړه کړه. ١٨) بیا پاچا خپلو ټولو مامورینو او درباریانو ته یوه لویه مېلمستیا د استر په ویاړ ورکړه. هغه د ټولو ولایتونو دپاره دا ورځ د رخصتۍ ورځ اعلان کړه او شاهانه سوغاتونه یې خلکو ته ووېشل.

مردخای او د پاچا د ژوند ژغورل

١٩) کله چې پېغلې د دوهم ځل دپاره راغونډې شوې، مردخای د پاچا له خوا د ماڼۍ یو مهم ځای ته ګمارل شوی ؤ. ٢٠) استر دا خبره پټه ساتلې وه چې هغه په کومې کورنۍ او قوم پورې اړه لري، لکه څنګه چې مردخای هغې ته لارښوونه کړې وه. استر د خپل کوچنیوالي په شان د مردخای اطاعت کاوه.

٢١) په هغو ورځو کې کله چې مردخای په ماڼۍ کې د پاچا خدمت کاوه، د پاچا د ماڼۍ دوه خصیان، بګتان او تارش چې د پاچا د کوټې د دروازې ساتونکي وو، په خشایار شاه باندې په قهر شول او د هغه د قتل دسیسه یې جوړه کړه. ٢٢) خو مردخای د دې دسیسې څخه خبر شو او استر ملکې ته یې خبر ورکړ او هغې د مردخای له خوا دا خبره پاچا ته ورسوله. ٢٣) کله چې دغه خبر وڅېړل شو او ښکاره شوه چې رښتیا ده، نو پاچا دواړه خصیان په دار باندې وځړول. دا ټول د پاچا په حضور کې د امپراتورۍ د تاریخ په کتاب کې ولیکل شول.

۳ (۱) څه موده وروسته خشايار شاه د همداتا زوی هامان ته چې د اجاج د طايفې ؤ، ترښوونې وركړه. هغه يې په خپلې امپراتورۍ كې لومړنی وزير كړ. (۲) پاچا حكم وكړ چې ټول درباريان دې هامان ته د درناوي په خاطر خپل سرونه ټيټ كړي. هغوی ټولو همداسې وكړل، پرته له مردخای څخه.

(۳) نو هغو نورو درباريانو چې د پاچا خدمت كاوه د مردخای څخه پوښتنه وكړه: «ته ولې د پاچا د حكم څخه سرغړونه كوي؟» (۴) هغوی به هره ورځ مردخای دې ته هڅاوه چې دا خبره ومني، خو هغوی ته يې غوږ نه نيوه. هغه به ويل: «زه يهودي يم او نه شم كولاى چې هامان ته د درناوي سر ټيټ كړم.» نو هغوی هامان ته په دې هكله خبر وركړ چې وگوري چې ايا هغه د مردخای رويه زغمي او كه نه.

(۵) كله چې هامان پوه شو چې مردخای ده ته د درناوي په خاطر نه په گوندو كېږي نو هغه سخت په قهر شو. (۶) كله چې هغه پوه شو چې مردخای يهودي دی، هغه دا پرېكړه وكړه چې يوازې د مردخای وژل كافي نه دي. هغه دا پلان جوړ كړ چې هغه ټول يهوديان چې د خشايار شاه په ټوله امپراتورۍ كې دي، ووژل شي.

(۷) د خشايار شاه د امپراتورۍ د دولسم كال په لومړۍ مياشت چې د نيسان مياشت وه، هامان امر وكړ چې د ده په وړاندې پوريم يعنې پچه واچوي چې د دې دسيسې د سرته رسولو دپاره كومه ورځ او كومه مياشت بڼه ده. نو د دولسمې مياشتې يعنې د اذر د مياشتې ديارلسمه ورځ وټاكل شوه.

(۸) نو هامان خشايار شاه ته وويل: «يو قوم دی چې ستاسو د امپراتورۍ د ټولو ولايتونو د

قومونو په منع کې خپور شوی دی چې دود یې د هغو ټولو قومونو نه فرق لري او د پاچا د قانون څخه اطاعت نه کوي، دا د پاچا په ګټه نه ده چې هغوی وزغمي. (۹) که ستاسو اعلیحضرت خوښه وي، یو فرمان جاري کړئ چې هغوی ووژل شي. که تاسو دا کار وکړئ، نو زه وعده کوم چې درې سوه څلوېښت ټنه سپین زر به د شاهي ادارې چارو دپاره شاهي خزانه ته ورکړم.»

(۱۰) پاچا خپله د مهر ګوته چې په هغې باندې د پاچا فرمانونه مهر کېدل، د خپلې ګوتې راوویستله او هغه یې هامان د اجاجي همداتا زوی ته چې د یهودیانو د بنمن و، ورکړه. (۱۱) پاچا هغه ته وویل: «دا قوم او د هغوی پیسې دې ستا وي، نو څنګه چې ستا خوښه وي هماغسې ورسره وکړه.»

(۱۲) نو د لومړۍ میاشتې په دیارلسمه ورځ هامان د پاچا منشیان راوغوښتل. هغوی د هامان حکمونه هر ولایت ته د هغوی په خط او د هر قوم په ژبه د پاچا له خوا ټاکل شویو والیانو، د بېلابېلو ولایتونو نورو والیانو او د مختلفو قومونو مامورینو ته ولیکل. هغه حکمونه د خشایار شاه په نامه ولیکل او مهر شول. (۱۳) پیغامونه د دې حکم سره د قاصدانو په وسیله د پاچا ټولو ولایتونو ته ولېږل شول چې ټول یهودیان، زور او ځوان، ښځې او ماشومان دې په یوه ورځ یعنې د دولسمې میاشتې په دیارلسمه نېټه چې د اذر میاشت وه، ووژل شي. هغوی دې په بې رحمۍ سره ووژل شي او د هغوی مالونه دې لوټ شي. (۱۴) د فرمان د متن یو نقل دې د قانون په توګه هر ولایت ته صادر شي او د هر قوم خلکو ته دې په ډاګه شي، ترڅو هغوی د هغې ورځې دپاره تیار اوسي.

(۱۵) د پاچا په حکم دا فرمان د شوش په بالاحصار کې خپور شو او قاصدانو دغه خبر په بیره ولایتونو ته ورساوه. په داسې حال کې چې پاچا او هامان ناست وو او شراب یې څښل، خو د شوش په ښار کې وارخطایي او ګډوډي وه.

۴ (۱) کله چې مردخای د هغو ټولو کارونو څخه چې شوي وو خبر شو، هغه له خفګانه خپل کالي وشکول، د ویر کالي یې واغوستل او ایرې یې په سر باندې واچولې. بیا هغه ښار ته ووت او په لوړ اواز یې سخت ژړل. (۲) هغه د مانی تر دروازې پورې ورسېده. خو دننه لاړ نه شو، ځکه هېچا ته اجازه نه وه چې د ویر د کالیو سره مانی ته ننوځي. (۳) هر ولایت ته چې به د پاچا فرمان او حکم رسېده هلته به د یهودیانو په منځ کې لوی ویر ؤ، هغوی به روژه نیوله، ژړا او ویر به یې کاوه. ډېر به د ویر په کالیو کې په ابرو باندې ناست وو.

(۴) کله چې د استر وینځې او خصیان راغلل او د مردخای په هکله یې هغې ته خبر ورکړ، نو ملکه ډېره خفه شوه. هغه ته یې کالي ورولبړل چې د ویر د کالیو په ځای یې واغوندي، خو هغه ونه منل. (۵) نو هغې هتاک چې د مانی د خصیانو څخه ؤ او د پاچا له خوا د هغې د خدمت دپاره ټاکل شوی ؤ، راوغوښت او ورته ویې ویل چې مردخای ته ورشي او دا معلومه کړي چې څه پېښ شوي دي او ولې داسې کوي.

(۶) نو هتاک د ښار هغه چوک ته چې د مانی دروازې ته مخامخ ؤ مردخای ته ورغی. (۷) مردخای هغه د هرڅه څخه چې ورسره شوي وو او د هغو پیسو د پوره اندازې نه یې هم خبر کړ چې هامان د یهودیانو د وژلو دپاره وعده کړې وه چې په شاهي خزانه کې به یې اچوي. (۸) همدارنګه مردخای د هغه فرمان د متن یو نقل چې د هغوی د وژلو دپاره په شوش کې جاري شوی ؤ، هم هغه ته ورکړ چې استر ته یې وښايي او هغه خبره کړي. هغه ته یې وویل چې استر وهڅوي چې د پاچا حضور ته ورشي او د خپل قوم دپاره د هغه څخه رحم وغواړي.

(۹) هتاک بېرته لاړ او د مردخای خبره یې استر ته ورسوله. (۱۰) استر دغه پیغام ورکړ چې بېرته

بې مردخای ته یوسي: ﴿١١﴾ «د پاچا ټول درباریان او د شاهي ولایتونو خلک پوهیږي چې د هرچا دپاره، که ښځه وي یا نر چې پرته د پاچا د بلنې دننه د پاچا دربار ته ورشي، یو حکم دا دی چې هغه به ووژل شي. خو یوازې دا چې پاچا خپله د سرو زرو امسا د هغه خواته وراوږده کړي او د هغه ژوند وژغوري. خو دېرش ورځې کیږي چې پاچا زه غوښتلې نه يم.»

﴿١٢﴾ کله چې مردخای د استر پیغام تر لاسه کړ، ﴿١٣﴾ هغه بېرته دغه ځواب واستاوه: «فکر مه کوه چې ته د پاچا په مانی کې یې، نو د ټولو یهودیانو د جملې څخه به یوازې ته خلاصون ومومي. ﴿١٤﴾ که چېرې ته په دې وخت کې غلې پاتې شي، نو د یهودیانو دپاره به د بل ځای څخه مرسته او خلاصون راپیدا شي. خو ته او ستا د پلار کورنۍ به ووژل شي. څوک څه پوهیږي، کېدای شي چې ته د همداسې وخت دپاره ملکه شوې یې!»

﴿١٥﴾ نو استر مردخای ته دا ځواب واستاوه: ﴿١٦﴾ «لاړ شه او ټول یهودیان په شوش کې سره راغونډ کړه، ټول دې زما دپاره روژه ونیسي. درې شپې او درې ورځې مه څه خورئ او مه څه څښئ. زه او زما وینځې به هم ستاسو په شان روژه ونیسو. له هغې وروسته به زه پاچا ته ورشم که څه هم دا د قانون څخه سرغړونه ده. که چېرې زه د دې کار په خاطر مړه کېږم نو مړه دې شم.»

﴿١٧﴾ نو مردخای لاړ او هرڅه چې استر ورته امر کړی ؤ، هماغسې یې وکړل.

پاچا او هامان ته د استر له خوا د مېلمستیا بلنه

٥ ﴿١﴾ د روژې په درېمه ورځ استر خپل شاهانه کالي واغوستل، بیا لاړه او د مانی په دننه حوډلۍ کې د پاچا د شاهي تخت کوتې ته مخامخ ودرېدله. پاچا دننه ؤ او په همدې کوتې کې دروازې ته مخامخ په خپل تخت باندې ناست ؤ. ﴿٢﴾ کله چې هغه ولیدل چې ملکه استر په

حوږلی کې ولاړه ده، پاچا په هغې مهربانه شو او خپله د سرو زرو امسا چې د هغه په لاس کې وه، د هغې خواته وراوږده کړه. نو استر ورنژدې شوه او د هغه د امسا څوکې ته یې لاس وروړ.

۳) پاچا پوښتنه وکړه: «ای ملکې استر، څه خبره ده؟ ووايه څه شی غواړې، حتی که هغه زما نیمه امپراتوري هم وي تاته به درکړل شي.»

۴) استر ځواب ورکړ: «که ستاسو اعليحضرت خوښه وي نن تاسو او هامان هغې مېلمستيا ته راشئ چې ستاسو دپاره مې تياره کړې ده.»

۵) پاچا وويل: «هامان سمدلاسه راولئ، ترڅو د استر غوښتنه پوره شي.» نو پاچا او هامان د استر مېلمستيا ته لاړل. ۶) د شرابو د څښلو په وخت کې پاچا د استر څخه پوښتنه وکړه: «ماته ووايه چې ته څه غواړې هغه به درته درکړل شي. ستا غوښتنه څه ده؟ که ته وغواړې، زه به حتی نیمه امپراتوري هم درکړم.»

۷) استر ځواب ورکړ: «زما هيله او غوښتنه دا ده: ۸) که چېرې تاسو اعليحضرت زما سره خوشحاله یئ، مهرباني وکړئ زما غوښتنه ومنئ، نو زه غواړم چې سبا تاسو او هامان هغې بلې مېلمستيا ته راشئ چې زه یې ستاسو دپاره تياروم. هغه وخت به تاسو ته ووايم چې زه څه غواړم.»

هامان او د مردخای د وژلو دسيسه

۹) کله چې هامان د مېلمستيا څخه ووت، هغه د زړه له کومي خوشحاله ؤ. خو کله چې هغه مردخای د مانې په دروازه کې وليد، مردخای ورته د درناوي په خاطر ونه درېد او نه ورڅخه ووېرېده، نو هامان په هغه باندې ډېر په قهر شو. ۱۰) خو هامان خپل ځان کنترول کړ او خپل کور ته لاړ. نو بيا هغه خپل ملگري خپل کور ته راوغوښتل او د خپلې ښځې زرش نه یې هم وغوښتل

چې د دوی په غونډه کې گډون وکړي. (۱۱) نو هاما ورتنه لافې ووهلې، چې هغه څومره شتمن دی، څومره ډېر زامن يې دي، پاچا هغه ته څومره لوړ مقام ورکړی دی او دا چې هغه يې د پاچا د نورو ټولو مامورينو نه لوړ کړی دی. (۱۲) هاما زياته کړه: «حتی ملکې استر پرته له پاچا او ما هېڅوک هغې مېلمستيا ته چې هغې تياره کړې وه، نه دی غوښتی. همدارنگه هغې د سبا دپاره هم زه او هم پاچا د مېلمستيا دپاره غوښتي یو. (۱۳) خو ترڅو چې زه مردخای يهودي وينم چې د مانې په دروازه کې ناست دی دا ټول شيان زما دپاره هېڅ ارزښت نه لري.»

(۱۴) د هغه ښځې زرش او ټولو ملگرو يې هغه ته وويل: «د درويشت مترو په لوړوالي یو دار جوړ کړه او سبا سهار د پاچا څخه وغواړه چې مردخای په هغه باندې ځوړند شي. بيا کولای شې چې په خوشحالی سره مېلمستيا ته لاړ شې.»

دغه نظر د هاما خوښ شو او امر يې وکړ چې دار دې جوړ شي.

پاچا او د مردخای عزت

۶ (۱) په هغه شپه پاچا ته هېڅ خوب نه ورته، نو هغه امر وکړ چې د امپراتورۍ د پېښو تاريخي کتاب راوړئ او ماته يې په لوړ اواز ولولئ. (۲) په هغه کې يې داسې ليکنه وموندله چې څنگه مردخای د پاچا د وژلو هغه دسيسه چې د پاچا د کوتې د دروازې د دوو ساتونکو يعنې بگتان او تارش خصيانو له خوا ترتيب شوې وه، ښکاره او برېښه کړه. (۳) پاچا پوښتنه وکړه: «د دې کار په خاطر مونږ مردخای ته څومره عزت او انعام ورکړی دی؟»

د هغه خدمتگارانو په ځواب کې وويل: «د هغه دپاره هېڅ نه دي شوي.»

٤) پاچا پوښتنه وکړه: «ايا زما د درباريانو څخه څوک په ماڼۍ کې شته؟» نو هامان په دې وخت کې د ماڼۍ باندینۍ حوډلۍ ته راغی. هغه د پاچا څخه غوښتل مردخای په هغه دار باندې چې د هغه دپاره یې تیار کړی ؤ، ځوړند کړي.

٥) د هغه خدمتگارانو په ځواب کې وویل: «هامان دلته په دربار کې دی.»

پاچا وویل: «هغه دننه راولی.»

٦) کله چې هامان دننه راغی، نو پاچا ورڅخه پوښتنه وکړه: «د هغه سړي سره چې پاچا غواړي عزت ورته ورکړي، باید څه وکړو؟»

نو بیا هامان د خپل ځان سره فکر وکړ: «داسې څوک شته چې پاچا غواړي هغه ته زما نه زیات عزت ورکړي؟» ٧-٨) نو هامان د پاچا د پوښتنې په ځواب کې وویل: «امر وکړئ هغه شاهانه چپنه چې پاچا یې اغوندي او هغه اس چې پاچا ورباندې سپربري او په سر یې شاهي تاج وي، هغه ته راوړئ. ٩) بیا یو لوړ رتبه مامور ته دنده وسپارئ چې هغه شاهي چپنه هغه ته ورواغوندي، په اس باندې یې سپور کړي، د ښار په چوک کې دې وگرځوي او په لوړ اواز دې ووايي: (وگورئ، د هغه سړي سره چې پاچا غواړي هغه ته عزت ورکړي داسې عمل کيږي!)»

١٠) بیا پاچا هامان ته وویل: «سمدلاسه لاړ شه، چپنه او اس د مردخای یهودي دپاره چې د ماڼۍ په دروازې کې ناست دی، تیار کړه. لکه څنګه چې تا وړاندیز وکړ هماغسې وکړه، پام کوه چې کوم شی دې هېر نه شي.»

١١) نو بیا هامان چپنه او اس تیار کړل. مردخای ته یې چپنه واغوستله، هغه یې په اس باندې سپور کړ، د ښار په چوک کې یې وگرځاوه او د هغه په مخکې یې چيغې وهلې: «گورئ، د هغه

سړي سره چې پاچا غواړي هغه ته عزت ورکړي داسې عمل کېږي!»

۱۲ وروسته بیا مردخای بېرته د مانی دروازې ته راستون شو. خو هاماڼ په داسې حال کې چې ډېر غمجن ؤ او د شرم نه یې خپل مخ پټ کړی ؤ، په بیره خپل کور ته لاړ. ۱۳ هرڅه چې ورباندې پېښ شوي وو هغه یې خپلې ښځې زرش او خپلو ملگرو ته بیان کړل. د هغه ښځې زرش او د هغه ماهرو مشاورانو هغه ته وویل: «ته د مردخای په وړاندې کمزوری کېږي. هغه یهودي دی، په هغه باندې بریالی کېدای نه شي. هغه به په رښتیا تاته ماتې درکړي.»

۱۴ په داسې حال کې چې هغوی لا خبرې کولې د مانی خصیان راوړسېدل چې هاماڼ په بیره هغې مېلمستیا ته بوځي چې استر تیاره کړې وه.

په دار باندې د هاماڼ ځړول

۱۵ نو پاچا او هاماڼ د ډوډۍ خوړلو دپاره د استر مېلمستیا ته لاړل. ۱۶ د دوهم ځل دپاره چې هغوی شراب څښل، پاچا بیا پوښتنه وکړه: «ای استر ملکې، ته څه غواړي؟ هغه به درکړل شي. ستا غوښتنه څه ده؟ که ته وغواړي، زه به حتی نیمه امپراتوري هم درکړم.»

۱۷ استر ملکې په ځواب کې وویل: «ای پاچا! که تاسو په ما باندې مهرباني کوئ او که چېرې ستاسو خوښه وي، نو بیا زما ژوند وژغورئ. دا زما غوښتنه ده. او زما د قوم ژوند هم وژغورئ. دا زما هیله ده. ۱۸ ځکه چې زه او زما قوم په بې رحمۍ سره د وژلو دپاره خرڅ شوي یو. که چېرې یوازې د غلامانو او وینځو په شان خرڅ شوي وای، نو زه به غلې پاتې شوې وای او په دې هکله به مې تاسو نه په تکلیف کولې. خو مونږ د وژلو او نابودۍ سره مخامخ یو!»

۵ خشایار شاه د استر ملکې نه پوښتنه وکړه: «هغه څوک دی؟ هغه سپری چېرته دی چې د

داسې کار جرات لري؟»

۶ استر ځواب ورکړ: «زمونږ دښمن او زمونږ ځورونکی همدا بد سپری هامان دی!»

په دې وخت کې هامان د پاچا او ملکې نه ډېر ووېرېد. ۷ پاچا په ډېر قهر سره د مېلمستیا نه پاڅېد او د ماني باغ ته لاړ. هامان پوه شو چې پاچا د هغه د اعدامولو اراده کړې ده، نو هغه په کوتې کې پاتې شو چې استر ملکې ته د خپل ژوند په خاطر زاری وکړي. ۸ هامان د استر په تخت باندې ځان وغورځاوه چې هغې ته د رحم دپاره زاری وکړي. په دې وخت کې پاچا بېرته د مېلمستیا سالون ته راستون شو او هامان یې د استر په تخت باندې ولید. پاچا چيغې کړې: «ایا دا سپری همدلته زما په مخکې زما خپلې ماني کې ملکه بې عزته کوي؟»

څنگه چې د پاچا د خولې نه دا خبره راووتله، خصیانو د هامان مخ پټ کړ. ۹ په دې وخت کې حربونه چې د پاچا د خصیانو د ډلې څخه ؤ او د هغه خدمت یې کاوه، وویل: «هامان په خپل کور کې د درویشت مترو په لوړوالي یو دار جوړ کړی دی، ترڅو مردخای چې ستاسو اعلیحضرت ژوند یې ژغورلی دی په هغه باندې وځړوي.»

پاچا امر وکړ: «هامان په هغه باندې وځړوئ!»

۱۰ نو هامان په هغه دار باندې چې هغه د مردخای دپاره جوړ کړی ؤ وځړول شو. بیا د پاچا قهر

سور شو.

د پاچا له خوا د مردخای ترفیع

۱) په هماغه ورځ خشایار شاه د یهودیانو د دښمن یعنی هامان ټوله شتمني او جايداد ملکې استر ته ورکړ. استر پاچا ته وویل چې مردخای د هغې خپلوان دی. وروسته له دې مردخای ته اجازه وه چې د پاچا حضور ته ورشي. ۲) پاچا خپله د مهر گوته چې د هامان څخه یې بیرته اخیستې وه، راوويستله او مردخای ته یې ورکړه. بیا استر مردخای د هامان د شتمني او جايداد مسوول وټاکه.

د یهودیانو په خاطر د پاچا فرمان

۳) استر یوځل بیا د پاچا سره خبرې وکړې، د هغه پښو ته پرېوتله او ویې ژړل. استر هغه ته زاري وکړه چې د اجاجي هامان ناوړه پلان چې د یهودیانو په خلاف یې سنجولی و، شنډ کړي. ۴) نو کله چې پاچا خپله د سرو زرو امسا د استر خواته وراوړده کړه، هغه راپاڅېدله او د پاچا په مخکې ودرېدله. ۵) هغې وویل: «که ستاسو اعلیحضرت خوښه وي او زما خیال او پروا ساتی او زما سره مینه لری، نو مهرباني وکړی یو فرمان خپور کړی چې د حجاجي د همداتا د زوی هامان د هغو حکمونو د عملي کولو څخه دې مخنیوی وشي چې په ټوله امپراتوری کې یې د یهودیانو د له منځه وړلو دپاره ورکړي دي. ۶) ځکه زه هغه مصیبت او بلا څنګه زغملای شم چې زما قوم او خپلوان زما په مخکې ووژل شي؟»

۷) نو بیا خشایار شاه استر ملکې او یهودي مردخای ته وویل: «ګورئ، ما هامان په دې خاطر په دار وځړاوه چې د یهودیانو په خلاف یې دسیسه جوړه کړې وه او د هغه شتمني او جايداد مې استر ته ورکړ. ۸) اوس تاسو کولای شئ چې په خپله خوښه یو بل فرمان د یهودیانو په خاطر د پاچا په نوم ولیکئ او د پاچا مهر ورباندې ولګوئ. ځکه هغه فرمان چې د پاچا په نوم لیکل شوی وي او

د هغه مهر ورباندې لگېدلی وي هغه لغوه کېدای نه شي.»

٩ نو بیا مردخای د درېمې میاشتې په درویشتمه ورځ چې د سیوان میاشت وه، د پاچا منشیان راوغوښتل او یهودیانو، د پاچا له خوا ټاکل شویو والیانو، د بېلابېلو ولایتونو نورو والیانو او مامورینو او د هند نه تر ایتوپیا پورې د یوسلو اووه ویشتو ولایتونو چارواکو ته یې لیکونه ولیکل. هر ولایت ته یې د هغوی د خط او هر قوم ته د هغوی د ژبې سره سم او یهودیانو ته یې هم د هغوی د خط او ژبې سره سم لیکونه ولیکل. ١٠ مردخای د خشایار شاه په نوم لیکونه ولیکل او شاهي مهر یې ورباندې ولگاوه. لیکونه یې هغو اس سوارانو ته چې د پاچا په تېزو اسونو باندې سپاره وو، وسپارل.

١١ د دې فرمان سره سم د پاچا له خوا یهودیانو دا اجازه درلودله چې په هر ښار کې د خپلې دفاع دپاره یوځای شي. که چېرې وسله وال کسان چې د هر قوم یا هر ولایت څخه وي او په یهودیانو، د هغوی په ښځو او د هغوی په ماشومانو حمله وکړي، هغوی حق لري چې خپل دښمنان ووژني او تباہ یې کړي او مالونه یې لوټ کړي. ١٢ هغه ورځ چې د یهودیانو د ټول وژنې په خاطر د خشایار شاه په ټولو ولایتونو کې ټاکل شوې وه، هغه د دولسمې میاشتې یعنی د اذر د میاشتې دیارلسمه ورځ وه. ١٣ د فرمان متن باید د قانون په توګه هر ولایت ته صادر شي او د هر قوم خلکو ته دې په ډاګه شي، ترڅو یهودیان په هغې ورځې د خپلو دښمنانو نه د بدل اخیستلو دپاره تیار اوسي. ١٤ قاصدان د پاچا په حکم په شاهي اسونو باندې سپاره شول او په ډېرې بیړې سره روان شول. دا فرمان د شوش په بالاحصار کې هم خپور شو.

١٥ مردخای چې شاهانه ابي او سپین رنگه کالي یې اغوستي وو، د سرو زرو لوی تاج یې په سر و او د ښه کتان بانجاني چپنه یې اغوستې وه، د پاچا د حضور څخه لاړ. د شوش د ښار خلکو د خوشحالی چیغې وهلې. ١٦ د یهودیانو دپاره دا د خوشحالی او آرامۍ وخت و او نورو خلکو د هغوی عزت کاوه. ١٧ هر ولایت، هر ښار او هر ځای ته به چې د پاچا فرمان ورسېده، هلته به د

يهوديانو په منع کې خونبې او خوشحالي وه، مېلې به يې کولې او جشنونه به يې نيول. د نورو قومونو ډېرو خلکو خپل ځانونه يهوديان اعلان کړل، ځکه چې هغوی د يهوديانو څخه وپرېدل.

يهوديان او د خپلو دښمنانو له منځه وړل

۹ (۱) د اذر د مياشتې ديارلسمه ورځ، يعنې هغه ورځ چې لومړی شاهي فرمان بايد عملي شي راورسېدله، په دې ورځ د يهوديانو دښمنان په دې هيله وو چې په هغوی باندې بريالي شي. خو د دې په ځای، يهوديانو په هغوی باندې بری وموند. (۲) يهوديان د خشايار شاه د امپراتورۍ د ټولو ولايتونو په ټولو ښارونو کې سره راغونډ شول چې په هغو خلکو باندې بريد وکړي چې غواړي دوی ته زيان ورسوي. هېچا نه شو کولای چې د هغوی په وړاندې ودرېږي، ځکه چې د نورو ټولو قومونو خلک د يهوديانو څخه وپرېدل. (۳) د ولايتونو ټولو مامورينو، د پاچا له خوا ټاکل شويو واليانو، نورو واليانو او شاهي استازو د يهوديانو سره مرسته کوله، ځکه چې هغوی ټول د مردخای څخه وپرېدل. (۴) مردخای په مانې کې يو قوي سړی ؤ، په ټولو ولايتونو کې هغه مشهور شو او د وخت په تېرېدو سره هغه نور هم قوي شو.

(۵) نو څه چې د يهوديانو خونبې وه د خپلو دښمنانو سره يې وکړل. خپل ټول دښمنان يې په تورو باندې ووهل، هغوی يې ووژل او له منځه يې يووړل. (۶) يهوديانو د شوش په بالاحصار کې پنځه سوه کسان ووژل او له منځه يې يووړل. (۷) همدارنگه هغوی فرشنداطا، دلفون، اسفاتا، (۸) فوراتا، ادليا، اريداتا، (۹) فرمشتا، اريسا، اريداي او ويزاتا هم ووژل. (۱۰) دا د همداتا د زوی هامان يعنې د يهوديانو د دښمن لس زامن وو. خو هغوی هېڅ شی لوټ نه کړ.

(۱۱) په هماغه ورځ پاچا ته خبر راورسېد چې د شوش په بالاحصار کې څومره خلک وژل شوي دي. (۱۲) بيا پاچا استر ملکې ته وويل: «يهوديانو يوازې د شوش په بالاحصار کې پنځه سوه کسان

وژلي دي چې په هغو کې د هامان لس زامن هم شامل دي. نو هغوی به د پاچا په نورو ولایتونو خومره خلک وژلي وي؟ اوس ته نور څه غواړې؟ هغه به درکړل شي. ستا نوره غوښتنه څه ده چې زه یې درکړم؟»

۱۳ استر په ځواب کې وویل: «که ستاسو اعلیحضرت خوبه وي، د شوش یهودیانو ته اجازه ورکړئ چې نننی فرمان دې سبا هم عملي شي او د هامان د لسو زامنو مړي دې په دار باندې وځړول شي.» ۱۴ نو پاچا حکم وکړ چې دا وړاندیز دې عملي شي. دا فرمان په شوش کې اعلان شو او د هامان د لسو زامنو مړي په دار باندې وځړول شول. ۱۵ د شوش یهودیان د اذر د میاشتي په څوارلسمه ورځ د شوش په ښار کې هم راغونډ شول او درې سوه کسان یې هلته ووژل، خو هغوی هېڅ شی لوټ نه کړ.

۱۶ یهودیان په ولایتونو کې هم سره راغونډ شول چې د خپلو ځانونو څخه دفاع وکړي او د خپلو دښمنانو له شره خلاص شي. هغوی پنځه اویا زره کسان چې د دوی څخه یې کرکه لرله ووژل، خو هېڅ شی یې لوټ نه کړ. ۱۷ دا وژنه د اذر د میاشتي په دیارلسمه ورځ وشوه او په څوارلسمه ورځ پوره ارامي وه او دا ورځ یې د خوشحالی او جشن ورځ وټاکله. ۱۸ خو هغه یهودیان چې په شوش کې وو، په دیارلسمه او څوارلسمه ورځ یې خپل دښمنان ووژل. په پنځلسمه ورځ پوره ارامي وه او په دې ورځ یې جشن ونيوه او خوشحالی یې وکړه. ۱۹ له دې امله هغه یهودیان چې د دېوال لرونکو ښارونو دباندي اوسېږي د اذر د میاشتي په څوارلسمه ورځ د خوشحالی جشن لمانځي. په دې ورځ هغوی مېلمستیاوې کوي او یو بل ته ډوډی د سوغات په توګه ورکوي.

د پوریم جشن

۲۰ مردخای دا ټولې پېښې ولیکلې او د خشایار شاه د ټولو ولایتونو یهودیانو ته یې که لېرې وو

او که نژدې، لیکونه واستول، (۲۱) چې د اذر د میاشتي خوارلسمه او پنځلسمه ورځ باید هر کال ولمانځي. (۲۲) دا هغه ورځې وې چې یهودیانو د خپلو دښمنانو څخه ارامې وموندله او دا هغه میاشت وه چې د هغوی غم په خوښۍ او ویر یې د خوشحالی په جشن بدل شو. هغوی ته وویل شول چې دا ورځې دې په مېلمستیاوو ولمانځي او یو بل ته او غریبانو ته ډوډۍ د سوغات په توګه ورکړي. (۲۳) نو یهودیانو د مردخای د لارښودنو څخه پیروي وکړه او هغوی چې څنګه دا جشن پیل کړی ؤ، هر کال به یې لمانځه.

(۲۴) هامان د همداتا زوی چې د اجاج د طایفې څخه ؤ او د ټولو یهودیانو دښمن ؤ، پچه اچولې وه (چې هغوی د پوریم په نوم یادوله) او په دې توګه یې د یهودیانو د تباهی ورځ ټاکلې وه. هغه دا پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی له منځه یوسي. (۲۵) خو کله چې دې خبرې ته د پاچا پام شو، نو هغه لیکلې فرمان ورکړ: هغه ناوړه پلان چې هامان د یهودیانو په خلاف سنجولی ؤ هغه دې بېرته په هغه باندې عملي شي او هغه او د هغه زامن دې په دار باندې وځړول شي. (۲۶) - (۲۷) (له دې امله دا ورځې د پوریم په نوم یادېږي چې د پور د کلیمې اخیستل شوې ده.) یهودیانو د مردخای د هغه لیک په خاطر چې هغه لیکلی ؤ او هم هرڅه چې په هغو باندې پېښ شوي وو، دا ټول یې د خپلو ځانونو، خپلې اولادې او د هغو ټولو دپاره چې یهودیان کيږي د یو دود په توګه غوره کړ. یهودیان به هر کال په ټاکلي وخت دا دوه ورځې د مردخای د لارښوونو له مخې په منظمه توګه ولمانځي. (۲۸) دا پرېکړه وشوه چې د هر یو راتلونکي یهودي نسل هره کورنۍ دې په هر ولایت او هر ښار کې چې وي، د پوریم دا ورځې د تل دپاره په یاد وساتي او هغه دې ولمانځي او هغه دې نه هېروي.

(۲۹) نو د ایحایل لور استر ملکې د مردخای په مرسته د هغه واک په لرلو سره چې هغې درلود، دوهم لیک ولیکه چې د پوریم په اړه لومړنی لیک تایید کړي. (۳۰) دا لیک د ټولو یهودیانو په نامه ؤ او د هغه نقلونه د خشایار شاه د امپراتورۍ ټولو یوسلو اووه ویش ولایتونو ته واستول شول. په هغه کې د یهودیانو دپاره د سولې او امنیت غوښتنه شوې وه. (۳۱) هغوی او د هغوی اولادونو ته

لارښوونه شوې وه لکه څنگه چې هغوی د روژې نیولو او ویر کولو مراسم په ځای کول، هماغسې دې د پوریم ورځې په ټاکلي وخت ولمانځي. دا حکم د یهودي مردخای او استر ملکې له خوا شوی ؤ. (۳۲) د استر فرمان د پوریم قوانین تایید کړل او هغه په یو کتاب کې ولیکل شو.

د خشایار شاه او مردخای شان او شوکت

۱۰ (۱) خشایار شاه په خپلې امپراتورۍ کې هر یو دې ته مجبور کړ چې باج ورکړي، حتی هغه خلک چې د دریاب څخه لېرې او یا د دریاب په غاړه اوسېدل. (۲) هغه ټول لوی او عجیبه کارونه چې خشایار شاه کړي وو او هغه پوره کیسه چې هغه څنگه مردخای ته لوړ مقام ورکړ، هغه د ماد او فارس د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۳) یهودي مردخای د خشایار شاه څخه وروسته دوهم کس ؤ. یهودیانو هغه ته په درنه سترگه کتل او ورباندې گران ؤ. هغه د خپلو خلکو د نښکنيې او د هغوی د ټولې اولادې د ارامۍ دپاره غږ پورته کاوه.